

VÝPRAVA ZA SOVIČKOU JŮLOU

22. února - 24. února
2012

Po třech letech bylo opět nabídnuto dětem jet na Školičku v přírodě. Děti jásaly a jaké bylo překvapení, když hned druhý den rodiče přihlásili 18 dětí. Jupí. Tak hurá na Yukon.

Bylo tu 22.února a předškoláci vyráží na Školičku v přírodě s názvem:“Putování za sovičkou Júlou“Proč za sovičkou Júlou?Na tuto otázku je lehká odpověď.Na zahradě Školičky Kamarád vznikl domeček Sovičky Jůly,a protože sovičky nežijí na zahradě,ale v lese,tak jsme se za ní vypravili.A kdo?

Paní učitelky: Pavla Zichová

Monika Kovalská

Zdravotník: Lenka Křivská – děti pojmenovaly paní doktorka

Paní kuchařka: Jarka Zárybnická

Děti:

Tomášek Budín

Anička Danihelová

Anička Učňová

Kubík Veselý

Filípek Peroutka

Kubík Houdek

Matýsek Petr

Vojtíšek Hromádka

Janička Prachařová

Stanko Novotný

Betyнка Novotná

Kačenka Knapová

Dituška Ficková

Danulka Lacinová

Vojtík Jaroš

Martinka Jarošová

Poznámka:

 Kubík Špička – bacilem přemožen ještě před odjezdem

 Bába Chřipka se nevzdávala a řádila i na Yukonu. Ulovila Kubíka Houdka a Aničku Učňovou. Bylo nám to všem líto, ale bohužel Kubík i Anička museli odjet domů.

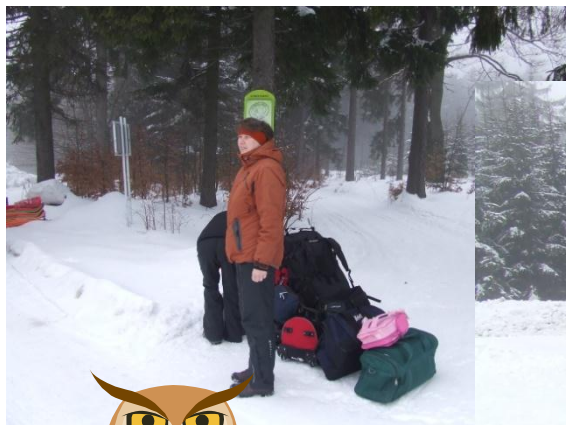
 Kniha úrazů má všechny listy nepopsané -hurá

Před Školičkou daly děti rodičům pusu na rozloučenou, šup do autobusu a ahoj školko. Kdopak měl větší obavy – děti či rodiče?

Autobus nás dovezl na Tři studně na rozcestí – což je asi 500m od osady Yukon.Vše jsme vyskládali z autobusu – něco málo na boby a větší část do auta.Tak tři ,dva ,jedna a vyrážíme.Cestou byly opravdu obrovské závěje.Děti je hned ve své fantazii přeměnily na velehory a z dětí rázem vznikly horolezci zdolávající Mont Everest.A kdo vezl tašky na bobech?No přece dospěláci.

Po horolezeckém výkonu nás uvítala osada Yukon a to rovnou se svačinkou. Na jídlo jsme chodili 5xdenně. Vždy nás uvítala s úsměvem paní kuchařka Jaruška a Věrka Roušarová (majitelka). Jídla bylo moc a moc a my moc a moc děkujeme.

Výborný dort od Vojtíška J.

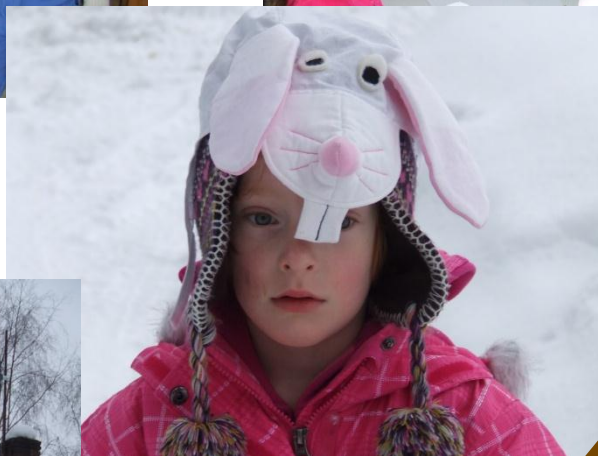
Bříška byla plná, svaly připravené na vybalování. Cesta k chatičkám byla ve sněhu vyšlapána jako pro trpaslíky, tak hej hou, hej hou a trpaslíci jdou. Tentokrát jsme byli ubytováni jako Horňáci (Martinka, Verunka, Tom, Vojtík J., Dituška, Kubík V., Anička D., Anička U., Kačenka, p.uč. Pavla) – děti v hornější chatě a Dolňáci (Janička, Bety, Stanko, Matýsek, Vojtík H., Kubík H., Danulka, Filípek, p.uč. Monča) – děti z dolnější chaty.

Postýlky byly rozděleny, proto šupky dupky hledat sovičku Jůlu. Naštěstí sovička je veliká a tak pátrání netrvalo dlouho. Všechny děti si ji prohlédly, osahaly a začaly přemýšlet nad přáníčkem, které by nám sova mohla splnit. Děti pro sovičku postavily sněhové překvapení.

Řádit na sněhu jen tak? To není nic pro nás. Ale karneval na sněhu, to je alespoň bomba! Rychle nachystat masky, ať to frčí!

Sovička Jůla má v lese mnoho kamarádů a v zimě jim moc do zpěvu není, proto jsme neváhali a do lesa se vypravili. Jako správná návštěva jsme s prázdnou nešli. Do košíku jsme si nachystali potravu pro zvířátka, dalekohledy, lupy na prohlížení stop a jiných záhad. Z dálky nás sledoval orel nebo to nebyl orel?

Na maminky a tatínky, no prostě na všechny doma jsme vzpomínali a říkali jsme si, co vše jim budeme po příjezdu vyprávět. A aby jim nebylo líto, že nejsou s námi, tak jsme jim kousek Yukonu poslali. Doufáme, že paní poštačka bude hodně rychlá.

Činností a zábavy bylo přes den dost a dost. Nám to však nestačilo, tak jsme si to prodloužili i do večera. Alespoň sovička Jůla bude vzhůru a možná nám splní i naše přání. Co vše jsme potřebovali? 1. Baterku – tu jsme vytáhli z batohu, 2. sovu ochranářku – jsme si pěkně vybarvili a na krk pověsili, 3. strašidelný oblek – pro případ, že by nás nějaké strašidlo potkalo. Po setmění bylo vše nachystáno a my mohli vyrazit.

Poslední chvíle před balením domů jsme využili na soutěže mezi Horňáky a Dolňáky.

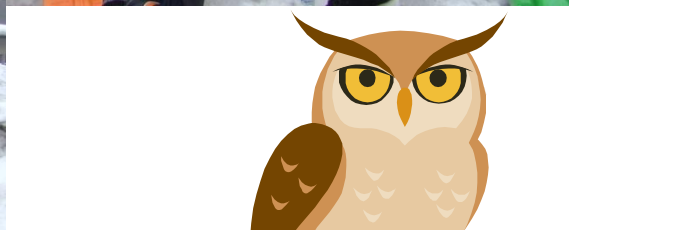
To už nastal čas jít balit. Doufáme, že děti domů dovezly vše a pokud i něco více, tak si to ve školce pěkně povyměňujeme.

Děti si zasloužily za odvahu medaily a pamětní list. Paní Roušarové patří poděkování za skvělé zázemí, paní kuchařce Jarušce za plná břívška, paní zdravotnici Lence za skvělý lékařský dohled, panu řidiči Havlíčkovi za šťastný odjezd a příjezd, panu Romanu Zichovi za odvoz a dovoz zavazadel, paní učitelkám za super dny a rodičům patří dík za důvěru v nás!

...ahoj Yukone, ahoj sovičko Jůlo!

Zpracovala: Pavla Zichová